

NEW YORK TIMES BESTSELLER

YOUNG ADULT

HOLLY JACKSONOVÁ

Hodná

holka,

zlá

krev

THRILLER

COSMOPOLIS

COSMOPOLIS

Hodná
holka,

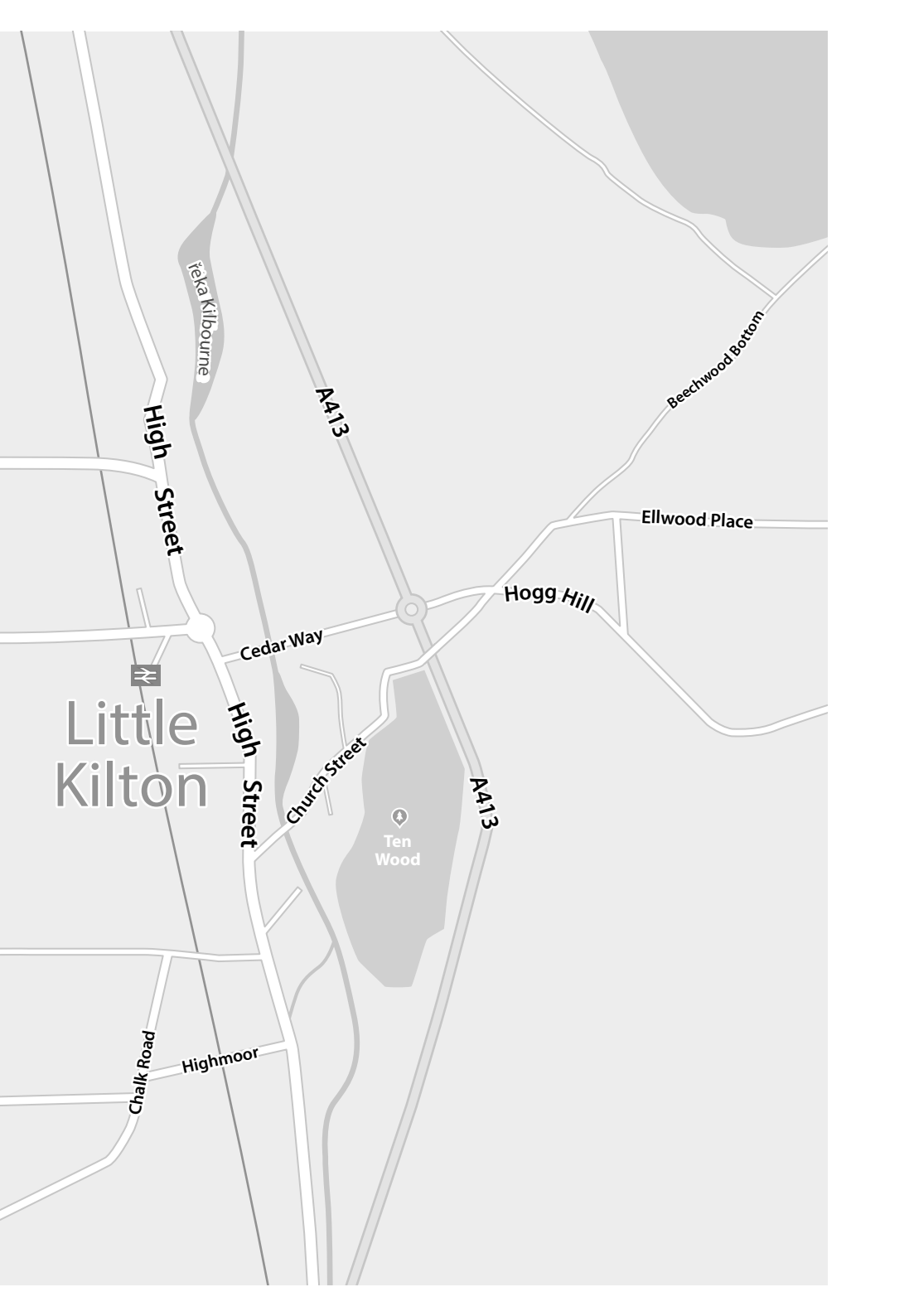
zlá
krev

HOLLY JACKSONOVÁ

Pro Bena

a pro všechny verze tvé osoby,
jimiž jsi byl posledních deset let.

Teika Kilbourne

High Street

A413

Beechwood Bottom

Ellwood Place

Hogg Hill

Cedar Way

Little Kilton

High Street

Church Street

Ten Wood

A413

Chalk Road

Highmoor

Potom a předtím

Člověk by čekal, že vraha po hlase pozná.

Že jeho lži budou mít jinou strukturu, nějaký jen stěží rozeznatelný odstín. Ztěžklý hlas, který se přiostrí a roztřeše, když pravda proplovává pod povrchem rozeklaných vět. Člověk by to přece tak čekal, ne? Každý si myslí, že by vraha poznal, kdyby měl příležitost. Ale Pipa ho nepoznala.

„Je tragédie, co se pak stalo.“

Seděla naproti němu a dívala se mu do laskavých očí s vějířky vrásek, její telefon ležel mezi nimi a nahrával veškeré zvuky, popotáhnutí nosem i tlumené odkašlání. Věřila všemu, každičkému slovu.

Pipa přejela prsty přes touchpad a vrátila audio na začátek.

„Je tragédie, co se pak stalo.“

Hlas Elliota Warda se znovu ozval z reproduktorů a zaplnil její potměný pokoj. I její hlavu.

Stop. Klik. Znovu.

„Je tragédie, co se pak stalo.“

Poslouchala to snad už po sté. Možná dokonce po tisíci. Ale nebylo tam vůbec nic, čím by se prozradil, v hlase se neobjevila žádná změna, jak proploval mezi svými lžemi a polovičatými pravdami. Muž, ke kterému kdysi vzhlížela skoro jako k otci. Jenže Pipa přece taky lhala, že ano? A mohla si namlouvat, že to udělala jen, aby chránila lidi, které miluje, ale nebyl to snad naprosto stejný důvod, jež jí dal Elliot? Pipa si hlasu v hlavě nevšímala, pravda byla odhalena, alespoň většina, a toho se úpěnlivě držela.

Pokračovala dál k části, ze které jí naskakovala husí kůže.

„A myslíš si, že Sal Andie zabil?“

„... Byl to strašně milý kluk. Ale vzhledem k těm důkazům si nedokážu vysvětlit, jak by to mohl neudělat. Takže i když to celé působí úplně špatně, tak si myslím, že to nejspíš udělal. Žádné jiné vysvětlení není...“

Dveře pokoje se s bouchnutím otevřely.

„Co to děláš?“ přerušil přehrávání hlas z přítomnosti. Hlas, v němž zaznívalo pobavení, protože moc dobře věděl, co to sakra dělá.

„Vyděsil mě, Ravi,“ řekla podrážděně a rychle zastavovala audio. Ravi nepotřeboval slyšet hlas Elliota Warda, už nikdy.

„Ty tady sedíš potmě a posloucháš tohle, a já tě děším, jo?“ prohlásil Ravi a rozsvítil. Žlutá zář se mu odrazila od tmavých vlasů na čele. Udělal na ni obličej, který ji vždycky dostal, takže se musela usmát. Nešlo tomu odolat.

Odstrčila se od stolu. „Jak ses vůbec dostal dovnitř?“

„Vaši šli zrovna s Joshem ven a měli s sebou velmi lákavě vyhlížející citronový koláč.“

„No jo,“ řekla, „vydali se za sousedskou povinností. Do domu po Chenových kousek od nás se zrovna nastěhovala nějaká mladá dvojice. Máma jim to prodala. Myslím, že se jmenujou Greenovi... nebo Brownovi, nepamatuju si to.“

Bylo ale divné myslet na to, že v tom domě bydlí někdo jiný než Chenovi, že nějací jiní lidé budou svými životy zaplňovat stará známá místa. Vždycky tam bydlel Pipin kamarád Zach, čtyři domy od ní, od chvíle, kdy se sem v pěti letech přestěhovala. Úplně se sice neloučili, protože se dál vídali každý den ve škole, ale Zachovi rodiče se rozhodli, že už tady nechtějí žít, ne po *všech těch potížích*. Pipa si byla jistá, že za velkou část všech těch potíží považují i ji samotnou.

„Mimochodem večere je v půl osmé,“ oznámil jí Ravi a hlas mu na jednu divně přeskakoval. Pipa se na něj zadívala. Svoji nejlepší košili měl pečlivě zastrčenou v kalhotách a... měl nové boty? Když vykročil směrem k ní, ucítila i vodu po holení, ale náhle se zastavil, nedal jí pusu na čelo, ani jí rukou neprojel vlasy. Místo toho se šel posadit na postel a hrál si s prsty.

„Takže tu jsi skoro o dvě hodiny dřív,“ usmála se Pipa.

„J-jo,“ zakašlal.

Proč se chová tak divně? Byl Valentýn, jejich první, co se znali. Ravi jim zamluvil stůl U Sirény, mimo město. Pipina nejlepší kamarádka Cara byla přesvědčená, že ji chce Ravi dnes večer oficiálně požádat, aby se stala jeho přítelkyní. Při tom pomyslení se v Pipině břiše rozlila horkost, která se rozpínala až do hrudi. Jenže to taky mohlo být úplně jinak. Na Valentýna měl totiž narozeniny Sal. Raviho starší bratr by dnes oslavil dvacet čtyři let, kdyby nezemřel v osmnácti.

„Jak daleko jsi?“ zeptal se Ravi a pokývl k notebooku, na jehož obrazovce zářily špičky modrých linek programu Audacity na upravování zvukových stop. V těch modrých čárách byl ukrytý celý příběh. Od začátku projektu až do jeho konce, všechny lži, všechna tajemství. Dokonce i ta její.

„Je to hotové,“ odpověděla Pipa a pohledem zabloudila k novému mikrofonu připojenému k notebooku přes USB. „Dodělala jsem to. Šest epizod. Kvůli kvalitě jsem u některých rozhovorů přes telefon musela použít nástroj na potlačení šumu, ale už to mám hotové.“

V zelených plastových deskách vedle mikrofonu byly formuláře se souhlasem se zveřejněním, které Pipa všem zúčastněným rozeslala. Vrátily se s podpisy, aby mohla použít rozhovory ve svém podcastu. Dokonce i Elliot Ward ho ve vězeňské cele podepsal. Dva lidé odmítli: Stanley Forbes z místních novin a samozřejmě Max Hastings. Pipa ale

pro vyprávění příběhu jejich hlasy nepotřebovala, mezery zaplnila svými pracovními protokoly, nahranými jako monology.

„Ty už to máš?“ divil se Ravi, přestože nemohl být doopravdy překvapený. Znal ji, líp než kdokoliv jiný.

Bylo to teprve před pár týdny, kdy se Pipa postavila v hale školy a všem odvyprávěla, co se skutečně stalo. Jenže v médiích to stále neříkali správně, pořád se drželi svých úhlů pohledu, protože byly čistší, uhlazenější. Případ Andie Bellové byl ale všechno, jen ne uhlazený.

„Když chceš, aby se něco udělalo pořádně, tak si to musíš udělat sám,“ prohlásila Pipa a pohledem sledovala špičky zvukových stop. V tu chvíli se nedokázala rozhodnout, jestli spíš něco začíná nebo končí. Věděla ale, co by si vybrala.

„Tak co dál?“ zeptal se Ravi.

„Vyexportuju soubory jednotlivých epizod, nahraju je na Sound-Cloud podle plánu jednou týdně a pak zkopíruju RSS feed do hlavních knihoven jako iTunes a Stitcher. Ale úplně hotové to vlastně nemám,“ přiznala. „Musím ještě udělat intro. Vhodnou hudbu už jsem našla na Audio Jungle. Jenže abych mohla nahrát intro, musela bych mít název.“

„Ahá,“ řekl Ravi a protáhl se. „Takže jste stále názvuprostá, že, lady Fitz-Amobiová?“

„Ano,“ odpověděla, „zúžila jsem to na tři možnosti.“

„Sem s nimi,“ vyzval ji.

„Ne, budeš se mi posmívat.“

„Ne, nebudu,“ prohlásil přesvědčivě a jen maličko se u toho usmíval.

„OK.“ Pipa se zadívala do poznámek. „První možnost: *Průzkum pochybení justice*. Co – Ravi, vidím, jak se směješ.“

„To bylo zívnutí, přísahám.“

„No, druhá možnost se ti taky líbit nebude, protože to je *Studie uzavřeného případu Andie Bellové* – Ravi, přestaň!“

„Co – omlouvám se, nemůžu si pomoci,“ řekl a smál se tak, až mu do očí vyhrkly slzy. „To jen... mezi všemi tvými schopnostmi, Pipa, ti zkrátka jedna schází...“

„Schází?“ Otočila se na židli, aby k němu byla čelem. „Mně něco schází?“

„Jo,“ odpověděl a odolával jejímu pokusu zpražít ho pohledem, „trocha pompéznosti. Zkrátka se ti nedostává okázalosti, Pipa.“

„To není pravda.“

„Musíš lidi přitáhnout, zaujmout. Mít tam slova jako ‚zabít‘ nebo ‚mrtvola‘.“

„To je ale senzacechtivost.“

„A to je přesně to, co chceš a potřebuješ, aby lidi doopravdy poslouchali,“ prohlásil.

„Ale všechny moje návrhy jsou výstižné a –“

„Nudné?“

Pipa po něm hodila žlutý zvýrazňovač.

„Potřebuješ něco, co se bude rýmovat, nebo aspoň nějakou aliteraci. Něco trochu...“

„Pompézního?“ opáčila rádobý Raviho hlasem. „Tak něco vymysli sám.“

„*Kriminálka Little Kilton*,“ navrhl, „To ne, hm, tak... *Pátračka Pipa*.“

„Ale ne,“ ozvala se Pipa.

„Máš pravdu.“ Ravi se zvedl a začal přecházet. „Tvoji hlavní devízou jsi vlastně ty sama. Sedmnáctka, která vyřešila policií dávno uzavřený případ. A kdo vlastně jsi?“ Zadíval se na ni a přimhouřil oči.

„Zjevně jen neokázalé děvče,“ opáčila s hraným podrážděním.

„Studentka,“ přemýšlel Ravi nahlas. „Holka. Byl to projekt. Hele, co třeba *Projekt vražda a já*?“

„Ne.“

„OK...“ Kousal se do rtu, až se z toho Pipě sevřel žaludek. „Takže něco s vraždou, zabitím nebo mrtvolou. A ty jsi Pipa, studentka a holka, která je celkem... no ty vole,“ řekl najednou a vykulil oči. „Mám to!“

„Co?“ zeptala se.

„Doslova jsem na to kápnul,“ odpověděl velmi samolibě.

„No a?“

„*Návod na vraždu pro hodné holky.*“

„Nee.“ Pipa zavrtěla hlavou. „To vůbec není dobrý, jako bych se moc snažila.“

„O čem to mluvíš? Je to dokonalý.“

„Hodný holky?“ opáčila pochybovačně. „Za dva týdny mi bude osmnáct, nebudu se podílet na vlastní infantilizaci.“

„*Návod na vraždu pro hodné holky,*“ pronesl Ravi svým hlubokým hlasem jako z upoutávky na film. Zvedl Pipu ze židle a otočil ji k sobě.

„Ne,“ řekla.

„Ano,“ kontroval, jednu ruku jí položil k pasu a teplými prsty přešel po žebrech.

„V žádném případě.“

Recenze **Návod na vraždu pro hodné holky:**

Poslední návykový podcast o skutečném zločinu končí mrazivým finále

BENJAMIN COLLIS 28. BŘEZNA

Pokud jste šestou epizodu podcastu *Návod na vraždu pro hodné holky* ještě neslyšeli, tak rychle pryč. Následují důležité spoilery.

Samozřejmě že spousta z nás věděla, jak celá záhada končí, protože jsme sledovali celý ten kolotoč reportáží rozpoutaný loni v listopadu. Nicméně otázka, kdo to udělal, nebyla ani zdaleka celým příběhem. Skutečný příběh *Návodu na vraždu* je o vyšetřování. Začalo to pocitem sedmnáctileté dívky, která si zahrála na detektiva s uzavřeným případem vraždy dospívající Andie Bellové, kterou měl zabít její přítel Sal Singh. Na konci je rozpínající se síť temných tajemství malého městečka. Jde o ty neustále se měnící podezřelé, lži a zvraty.

V závěrečné epizodě zvraty rozhodně nechybí. Odhaluje se nám pravda. Nejdříve Pipou otřese zjištění, že výhrušné vzkazy, které během pátrání dostávala, psal Elliot Ward, otec její nejlepší kamarádky. Byl to nezvratný důkaz jeho účasti a pro Pipu vpravdě okamžik ztráty nevinnosti. S Ravim Singhem – Salovým mladším bratrem a pomocným detektivem – uvěřili, že by Andie Bellová mohla být stále naživu, celou dobu uvězněná

Elliotem Wardem. Pipa za ním vyrazila sama a celý příběh se dozvídáme prostřednictvím jeho vlastních slov. Nezákonný vztah mezi studentkou a učitelem, údajně iniciovaný Andie. „Pokud je to pravda,“ domýšlí Pipa, „chtěla Andie nejspíš získat únikovou cestu z Little Kiltonu, zejména od svého otce, který dle jednoho ze zdrojů rodinu údajně ovládal a emočně týral. Možná Andie věřila, že jí pan Ward zajistí místo v Oxfordu, jako Salovi, aby se dostala daleko od domova.“

V noci, kdy zmizela, šla Andie za Elliotem Wardem domů. Následovala hádka. Andie zakopla a uhodila se hlavou o stůl. Elliot vyběhl pro lékárníčku, ale Andie mezitím zmizela do noci. V následujících dnech byla Andie prohlášena za nezvěstnou a Elliot zpanikařil. Domníval se, že zemřela kvůli ráně do hlavy, a až policie najde její tělo, najde i důkazy, které povedou k němu. Jeho jedinou nadějí bylo poskytnout policii přesvědčivějšího podezřelého. „Plakal, když mi vyprávěl, jak Sala Singha zavraždil,“ říká Pipa. Elliot Ward vše nastražil tak, aby to vypadalo jako sebevražda. Nastrčil důkazy, aby policie uvěřila, že Sal zabil svou přítelkyni a pak sebe.

O několik měsíců později se ale Elliot vyděsil, když spatřil u kraje silnice kráčet vyzáblou a otrhanou Andie. Takže nakonec nezemřela. Elliot jí nemohl dovolit vrátit se do Little Kiltonu, a tak ji na pět let uvěznil. Nicméně následuje zvrat podivnější, než by si mohl kdo vymyslet: dívka zavřená na půdě nebyla Andie Bellová. „Byla jí opravdu hodně podobná,“ tvrdí Pipa, „a dokonce mi řekla, že se jmenuje Andie.“ Ve skutečnosti šlo ale o Islu Jordanovou, zranitelnou mladou dívku s mentálním postižením. Elliot Ward však přesvědčil sám sebe – a Islu – že je Andie Bellová.

To ale nechalo nezodpovězenou otázku, co se stalo *skutečné* Andie Bellové. Naše mladá vyšetřovatelka předběhla policii i tady. „Byla to Becca Bellová, Andiina mladší sestra.“ Pipa přišla na to, že Beccu někdo znásilnil na jednom domácím večírku (říkalo se jim pohromy). Andie prodávala na pohromách drogy, včetně rohypnolu, o kterém byla Becca

přesvědčená, že hrál roli při jejím napadení. Když byla *tu osudnou noc* Andie u Elliota Warda, Becca údajně našla v sestřině pokoji důkaz, že si Max Hastings koupil od Andie rohypnol a nejspíš byl tím, kdo ji napadl (Max zanedlouho stane před soudem, obviněný z několika znásilnění a sexuálních útoků). Když se Andie vrátila, nechovala se podle Bečinyých představ. Andie sestře zakázala jít na policii, protože by kvůli tomu měla potíže. Začaly se hádat a strkat, až Andie upadla na zem. Byla v bezvědomí a začala zvracet. Andiina pitva – provedená vloni v listopadu, kdy bylo její tělo konečně nalezeno – prokázala, že „otok na Andiině mozku po úderu do hlavy nebyl smrtelný. Nicméně bezpochyby způsobil ztrátu vědomí i zvracení. Andie Bellová zemřela na udušení, zadávala se vlastními zvratky.“ Becca ztuhla a údajně sledovala, jak Andie umírá, příliš otřesená a rozzuřená, než aby sestru zachránila. Bála se, že nikdo neuvěří, že šlo o nehodu, a mrtvolu ukryla.

A jsme u konce. „Žádné překrucování, žádné filtry, jen smutná pravda, jak zemřela Andie Bellová, jak byl zavražděn Sal, aby z něj mohl být její vrah, a jak tomu všichni uvěřili.“ V nesmlouvavém závěru Pipa ukazuje na všechny, kdo zavinili smrt těchto dvou mladých lidí, všechny provinilé jmenuje: Elliot Ward, Max Hastings, Jason Bell (Andiin otec), Becca Bellová, Howard Bowers (Andiin drogový dealer) a sama Andie Bellová.

Návod na vraždu pro hodné holky vystřelil na vrcholek žebříčku iTunes před šesti týdny hned s první epizodou a zdá se, že tam ještě nějakou dobu setrvá. Včera večer byla vydána poslední epizoda a posluchači se už teď dožadují pokračování. Na webových stránkách ale Pipa vyvěsila prohlášení: „Mé dny detektiva jsou minulostí a pokračování *NNVPHH* bohužel nebude. Tento případ mě téměř zničil. Ovšem to jsem byla schopná vidět, až když bylo po všem. Stal se nezdravou obsesí a sebe i své blízké jsem vystavila vážnému nebezpečí. Tenhle příběh samozřejmě dokončím. Budu nahrávat aktualizace týkající se soudů a rozsudků všech zúčastněných. Slibuji, že tu budu až do posledního slova.“